

Κωστής Παλαμάς (1859-1943)

Κρητικός Απρίλης

... Να πει τση Σγουρομάλλινης να μη με περιμένει,
και να φορέσει φορεσιά μαύρη σκοτεινιασμένη,
να κόψει τα ξανθά μαλλιά...
(«Το Τραγούδι του Δασκαλογιάννη»)

Λιώστε τα χιόνια, τω' Σφακιών απάτητες μαδάρες,
και κάμετέ τα αμέτρητες ποτιστικές βρυσούλες,
ξυπνήστε, ρίμες κρητικές, και γύρω στις κιθάρες
χορεύτε πανευφρόσυνα, του Κάστρου Ελληνοπούλες.
Απάνου στον παλιό σκοπό το νέο τραγούδι αρχίστε,
αηδόνια στις πορτοκαλιές, ομηρικοί Κορνάροι,
παντού, όπου γης ελεύτερη και σκλάβα, διαλαλήστε
της Αμαζόνας τις χαρές με το χλωρό Βλαστάρι!
Λακκιώτικα ασημάσματα, πρωτάκουστα βροντήστε·
παντέρμα πετροχώματα χιλιοφωτοκαμένα,
βάλτε το πρασινόξανθο των αμπελιώ στολίδι,
κι ας απλωθούν τα λιόφυτα κι ας κρύψουν φουντωμένα
το κάθε ξεθεμέλιωμα, το κάθε αποκαΐδι!
Κι εσύ, κορφή της κρητικής θυσίας, Δασκαλογιάννη,
βρόντα απ' τα βάθια των καιρών την άτρεμη λαλιά σου:
«Πέταξε, Σγουρομάλλινη, της λύπης το στεφάνι
και λευκοφόρα ανέμισε τα ολόξανθα μαλλιά σου».
Το αίμα που σε πότισεν ο ξένος μακελάρης,
γιά δες τί Απρίλης γύρω σου ροδίζει και γελάει!
Τροπαιοφόρος χάραξε μακριάθε καβαλάρης,
αλιά στο μαύρο δράκοντα που σε παραφυλάει!

Απρίλης του 1899